Ankerverhaal kern 5

Dikke Reus

(verhaaldeel 1)

heel erg goed

Opa kan *reuze*goed verhalen verzinnen. Daarom gaan Anouk en Jens elke woensdagmiddag naar hem toe. Opa schenkt chocolademelk in en vraagt dan:
'Wat voor soort verhaal willen jullie vandaag horen?'
'Een sprookje,' zegt Anouk meteen.
Jens *trekt een lelijk gezicht*.
'Nee, hè? Sprookjes bestaan niet eens. Er gebeuren altijd dingen in die helemaal niet kunnen. Ik wil een spannend verhaal met avontuur!'
'Sprookjes kunnen ook spannend zijn,' zegt opa.
Zal wel, denkt Jens.
Maar opa begint al te vertellen:

(Toon het omslag van anker 5.) Dit is een sprookjesboek. Welke sprookjes kennen jullie?

Over wie zal dit sprookje gaan, denk je? Wie kent een sprookje dat over een reus gaat? En over kabouters?

Jens zegt: 'Sprookjes bestaan niet eens. Er gebeuren altijd dingen in die helemaal niet kunnen.' Is dat zo? Weet je iets uit een sprookje dat niet echt kan gebeuren?

Zijn sprookjes spannend? Ken je een spannend stukje uit een sprookje?

(Dit gesprekje mag niet te lang duren. Rond af met: 'Nu gaan we luisteren naar het sprookje dat opa vertelt. Zou het spannend zijn? Ik ben reuze benieuwd!')

'Boem, boem, boem! Dikke Reus stampt door de keuken. Hij tilt het deksel van een pan. Hè, de soep is op. Hij kijkt in de kast. Alle planken zijn leeg. Hij zoekt overal. Nergens is nog een kruimel eten te vinden. Voor de derde keer draait hij zijn spaarpot om. Nee, er zit echt geen geld meer in. Dikke Reus krabt in zijn woeste *baard* 2. Zo kan het niet langer. Straks is hij niet dik meer, maar dun. Hij pakt een *boodschappenmandje* en hangt het aan zijn arm. Dan loopt hij naar buiten.

leg uit/synoniem
doe voor
laat zien
2 *wijs aan (het cijfer verwijst naar de bijbehorende pagina in anker 5)*

"Waar ga je heen?" vraagt een spin die aan de dakgoot hangt.
"Eten zoeken," antwoordt Dikke Reus.
Met een knal gooit hij de voordeur dicht.
De schoorsteen wiebelt ervan. Nog één keer kijkt Dikke Reus naar zijn huis. Naar de muren vol rozen. Naar de reuzehoge deur.

pad met kleine steentjes

Dikke Reus vult het mandje met stenen van het *grindpad* en haalt diep adem.
"Daar gaan we dan."

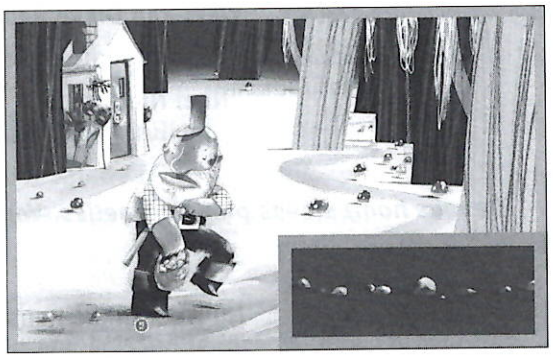

Waarom vult de reus zijn mand met steentjes? Wat wil hij daarmee doen, denk je? In welk sprookje gebeurt ook zoiets? (Hans en Grietje, Klein Duimpje.)

reuzenlaarzen waarmee je reuzenstappen kunt zetten

Boem, boem, boem! Dikke Reus loopt met zijn *zevenmijlslaarzen* het Boze Brombos in. Het is een donker bos. Als je niet oppast, ben je zo de weg kwijt. Daarom laat Dikke Reus telkens een steen uit het mandje vallen. Dat heeft hij van Klein Duimpje geleerd.
Aan de takken van de bomen hangen *mossen die op baarden lijken* 3.
Tussen de boomwortels staan heel veel paddestoelen.
Dikke Reus trekt steeds dieper het bos in. De paadjes *kronkelen* 3.
Soms staan er heel veel bomen bij elkaar en moet Dikke Reus zich met zijn bijl een weg hakken. Tjak, tjak!
Het wordt nacht. De bomen beginnen steeds meer op griezels met grote grijparmen te lijken. Soms *loeren* er oogjes uit de struiken. Dikke Reus houdt zijn bijl klaar. Je weet maar nooit! Hij zingt zichzelf moed in.
"Ik ben niet bang voor de boze wolf, ben niet bang, ben niet bang."

Hoe komt het dat de reus een beetje bang is? Wat doet hij om niet bang te zijn? Wat doen jullie als je bang bent? Zing je dan ook een liedje? Of denk je dan misschien aan iets leuks?

vuur van houtblokken
ver weg

Meteen huilt er in de verte een wolf. Dikke Reus *rilt*. Misschien kan hij beter rusten en een *kampvuur* maken. Dat houdt de wilde dieren *op een afstand*. In het Boze Brombos is hout genoeg. Dikke Reus hoeft het alleen nog te hakken. Hij loopt naar de eerste de beste boom en zwaait met zijn bijl.

"Niet doen! Alsjeblieft!" roept een *piepstemmetje*.
"Hè? Wie? Wat? Waar?"
Dikke Reus ziet niemand. Het is net of de boom heeft geroepen. Dan hakt hij toch maar liever een andere boom om.
Zoefff! De bijl *suist* op de tweede boom af ...
"Help!"
bang, omdat hij denkt dat het verkeerd zal aflopen
Weer kan Dikke Reus niemand ontdekken. *Zenuwachtig* loopt hij naar een derde boom. Een, twee ...
"Nee! Niet doen!"

De reus hoort steeds piepstemmetjes. Van wie zouden die piepstemmetjes kunnen zijn?

Nu weet Dikke Reus het zeker: deze boom praat. Weg, weg! Vlug naar de vierde. Maar ook de vierde boom begint te gillen, en de vijfde en de zesde en de zevende. Het lijkt wel of het hele Boze Brombos gek geworden is.
Dikke Reus legt zijn bijl op de grond en gaat ernaast zitten. Wat nu?
Zonder bomen geen hout. Zonder hout geen kampvuur.
Maar dan ineens ... Roef! Uit de eerste boom klimt een mannetje met een *puntmuts* 4 en een lange baard. Tjoep! Uit de tweede boom springt precies zo'n zelfde mannetje. Tjoep, tjoep, tjoep, tjoep, tjoep! Voordat Dikke Reus met zijn ogen kan *knipperen*, staan er zeven kabouters op een rij.

"Dankjewel, dat je die bomen niet hebt omgehakt," zegt de eerste.
"Anders waren we eruit gevallen," zegt de tweede.

Waarom hadden de kabouters zich in een boom verstopt, denk je?

"We hadden ons verstopt voor Hella, de heks," zegt de derde.
De vierde knikt: "Wij zijn bang voor Hella."
"Omdat we van haar pap hebben gesnoept," zegt de vijfde.
"En op haar stoel hebben gezeten," zegt de zesde.
De zevende kabouter *gaapt*.

"En in haar bed hebben geslapen," gaapt hij.
Ten slotte vragen alle kabouters in koor:
"Kunnen we iets voor je terugdoen?"
Dikke Reus haalt zijn schouders op.
"Ik wil een kampvuur maken."

aan het werk De kabouters gaan meteen met hun bijltjes *aan de slag* .

Even later zitten ze met z'n allen rond het vuur. Af en toe horen ze het gehuil van een wolf. Dikke Reus begint te *knikkebollen* . De kabouters

ruisend geluid houden de wacht. Dan klinkt er *geritsel* in de struiken.
"Ik zie iets," fluistert een kabouter in het oor van de reus.
Dikke Reus is meteen klaarwakker. Hij pakt een tak en steekt hem in het vuur tot hij brandt en licht geeft.

dapper "Kom maar op als je durft," zegt hij *stoer* .
Maar zijn stem *bibbert* . Uit het bos klinkt *een kakelende lach* . Alle kabouters rennen op Dikke Reus af. Ze proberen zich achter hem te verstoppen.
"D-dat is Hella de heks," fluistert er eentje.
"Hihihi!"

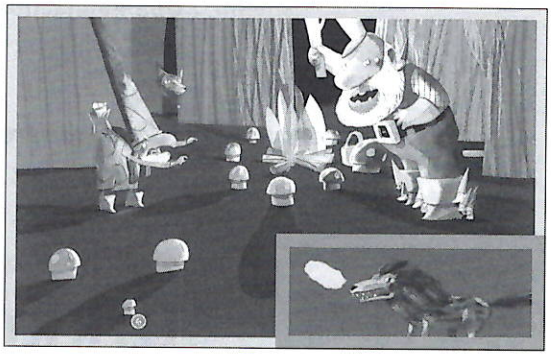

Er komt iemand uit het bos. Pas als ze dicht bij het vuur staat, kan Dikke Reus haar goed bekijken. Hella de heks is *als een hoepeltje zo krom* 6. Uit haar kin groeit een *harige wrat* 6. Op haar schouder hupt een kikker op en neer.
"Dus hier zijn die ondeugende kabouters."
Hella's stem klinkt als een oude kraakdeur.
"En jij hebt ze geholpen?"
Boos kijkt ze naar Dikke Reus.
"Eigenlijk zou ik je moeten straffen."
Dikke Reus *verstijft van schrik* .
"Maar ..." zegt Hella, "ik zal je nog één kans geven. Dan moet je wel iets voor me doen."
"W-w-wat dan?" vraagt Dikke Reus.
Hella haalt een gouden knoop te voorschijn.

"Een jas halen," zegt ze.
"Hij ligt in de Kasteelberg en heeft zulke gouden knopen."
"Pfff. Een jas. Is dat alles?" vraagt Dikke Reus.
"Het is geen gewone jas."
boos Hella kijkt *nijdig* ➔.
dan kan niemand je zien "Het is een grote verdwijnjas. Als je hem aantrekt, word je *onzichtbaar* ➔."
Ze legt de gouden knoop in de reuzenhand en loopt de donkere nacht weer in. Dan pas durven de kabouters weer te voorschijn te komen.
"Wij weten waar de Kasteelberg is," zeggen ze.
"We brengen je er morgen naartoe."'

Opa stopt even met zijn verhaal om een slokje chocolademelk te nemen.
Anouk trekt aan zijn arm.
'Vertel verder, opa!'
Jens knikt en roept: 'Ik wil weten wat er in de Kasteelberg gaat gebeuren!'
'Goed, goed.'
Opa glimlacht en gaat verder met het sprookje.

En, vindt Jens het een spannend sprookje? Waar merk je dat aan? Vinden jullie het ook spannend?

Dikke Reus

(verhaaldeel 2)

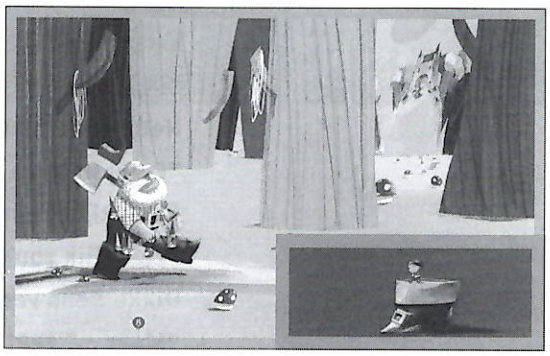

'De volgende ochtend bekijkt Dikke Reus de kleine kabouterbeentjes.
net zo hard lopen "Jullie kunnen me nooit *bijhouden* ➔."
De dikste kabouter steekt een duim op.
"We kunnen toch meeliften," zegt hij. "We reizen gewoon met jou mee."
Zo gezegd, zo gedaan. Dikke Reus stopt een paar kabouters in de zak van zijn hemd. De rest mag in zijn zevenmijlslaarzen. Ze kunnen nog net over de rand heen *koekeloeren* 8.

Boem, boem! gaat het weer urenlang door het Boze Brombos. En telkens gooit Dikke Reus weer een steen op de grond, tot het mandje leeg is. Dikke Reus kan geen nieuwe stenen vinden. Gelukkig groeit er wel *eekhoorntjesbrood*. In plaats van stenen strooit hij nu paddestoel-kruimels op het pad. Dan, eindelijk, zien ze een berg boven de bomen uitsteken. Op de top staat een oud kasteel. De kabouters beginnen te zingen: "We zijn er bijna, we zijn er bijna ..."

soort paddestoel die eekhoorns lekker vinden

Een half uurtje later zijn ze er helemaal. Dikke Reus kijkt *ongerust* naar de Kasteelberg. Hij ziet nergens een deur. Maar dan roepen de kabouters: "Sesam, open u!"
Met veel gekraak schuift de berg open. Dikke Reus voelt zijn hart in zijn keel bonken als hij naar binnen gaat.
Wow! *Wat een geschitter*. Hij moet zijn ogen dichtknijpen.
Bergen *goudstukken*.
Kisten vol *sieraden*. Eén glazen kist en twee glazen schoentjes. Een kroontje van zilver. Een spiegeltje, spiegeltje aan de wand en ... Ineens voelt Dikke Reus een hete adem in zijn nek.
"Wraaaah!"
De reus draait zich om en begint te *trillen als een rietje*. Voor hem zit een groene *draak* 10. Er komt *stoom uit zijn neusgaten* 10 en dan ... vuur!
Dikke Reus springt geschrokken achteruit. Straks vliegt zijn baard nog *in de fik*!
Geen wonder dat Hella de heks mij die jas laat halen, denkt Dikke Reus.

bang dat er iets akeligs gaat gebeuren

Wat een licht

gouden munten, goud geld

kettingen, armbanden en ringen

in brand

Wat bedoelt de reus daarmee?

Waar is die jas trouwens? Hij *laat zijn ogen door de ruimte flitsen*.
O, nee! De draak begint weer te *puffen*.
Daar, op de grond! Een rode jas met knopen. De draak gaat er bovenop zitten.
"Wraaaah!"
Weer komt er een *vlam* 10 uit de drakenbek.
"We moeten hem van de jas *weglokken*," zegt Dikke Reus tegen de kabouters.

met een smoes proberen weg te halen

"Ik heb jullie hulp nodig."
"Onze hulp?" piepen de kabouters bang.

één kabouter doet het wel

Op eentje na 10.

Jip, de kleinste kabouter, laat zich uit de laars glijden en springt op de grond. Hij loopt recht op de draak af en trekt gekke gezichten.
"Pak me dan, als je kan," roept hij.
De draak vergeet Dikke Reus. Hij komt overeind en loopt *briesend* achter Jip aan. Klets, klets, doen zijn poten. Dikke Reus pakt bliksemsnel de jas. Dan kijkt hij weer naar Jip. De draak opent zijn *muil* 10 en hapt.
"Hellup!" roept Jip.
Dikke Reus pakt zijn bijl.
"Ik zal je pakken!" schreeuwt hij tegen de draak.
Het dier draait zich om. Er komt nu ook rook uit zijn oren.

met een knal uit elkaar springen

Nog even en hij *ontploft*! denkt Dikke Reus, die de bijl door de lucht zwaait.
De draak *zwiept* met zijn staart. Hij slaat de bijl uit de handen van de reus. Baf! De bijl valt op de grond.
"Wraaah!"
De draak opent zijn bek en komt dichterbij.
Dikke Reus krijgt het warm en koud tegelijk. Nu gaat die draak hem opeten.

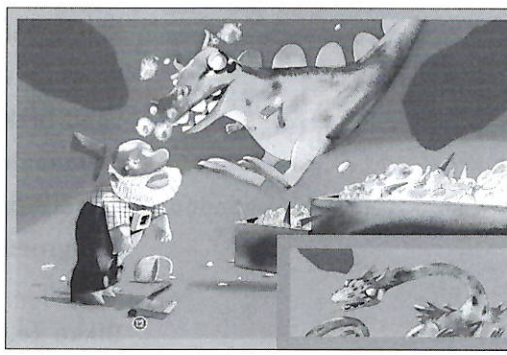

Hoe komt het dat de reus het warm en koud tegelijk krijgt?

Wat kan de reus nu doen? Wie heeft er een idee om hem te helpen?

"De jas!" roepen de kabouters.
De jas! Dikke Reus doet de jas over zijn schouder. Opschieten, opschieten! Ja! De ogen van de draak *flitsen* verbaasd heen en weer. Je ziet hem denken: waar is die dikke reus gebleven?
Dit is mijn kans! denkt Dikke Reus. Hij maakt zijn riem los en trekt hem uit de *lussen van zijn broek*. De riem van een dikke reus is een prima *halsband* 14 voor een draak. Dikke Reus sluipt zo dicht naar de draak als hij durft. Het dier staat stil en *snuift*. Ruikt hij daar geen reuzenvlees?

Wat is het fijn om onzichtbaar te zijn, denkt Dikke Reus. Met trillende handen schuift hij de riem om de drakenkop. Zodra de riem om de nek van de draak zit, trekt Dikke Reus hem aan. Zo strak als hij kan. De draak *hapt naar adem*. Dikke Reus bindt de riem aan een ring in de muur. De draak is gevangen. Hij *wringt zich in bochten* om los te komen, maar hij kan geen kant meer op.
"Jippie!" roepen de kabouters.

Dikke Reus trekt de jas uit. Hij laadt zijn mandje vol met schatten en loopt dan naar de uitgang.
"Waar gaat dat naartoe?" kraakt een stem.
Dikke Reus en de kabouters *verstijven van schrik*. Daar staat heks Hella. Ze houdt kabouter Jip stevig vast.
"Laat hem gaan," zegt Dikke Reus.
"Eerst mijn jas," roept Hella de heks.

ze wil het heel graag
Hella's ogen kijken *hebberig*.

hij denkt dat ze iets gemeens gaat doen
Dikke Reus *vertrouwt haar voor geen cent*.

verandert ze hen door te toveren
Als hij de jas geeft, *betovert* ze hen misschien nog.

hij denkt héél goed na
Zijn *hersens werken op volle toeren* en dan ...

"Daar is je jas," roept Dikke Reus.
Hij gooit de jas op de grond, vlak bij de draak.
"Pak hem maar."

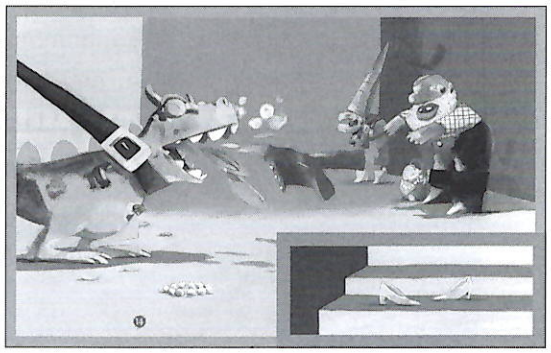

De heks krijst en laat kabouter Jip los. Ze

loopt struikelend
strompelt op de jas af.

"Vlug!" roept Dikke Reus.
Dikke Reus tilt Jip op en stopt hem in zijn laars. Boem, boem, boem! Hij holt naar buiten.
"Sesam, sluit u!" schreeuwen de kabouters.
"Wacht!" gilt Hella.
Maar de Kasteelberg gaat al dicht. De heks en de draak zitten samen opgesloten.
"Daar hebben we mooi geen last meer van," zegt Dikke Reus tevreden.
"En nu naar huis."

Ze volgen het spoor van het eekhoorntjesbrood en daarna dat van de kiezelstenen. Ze lopen een dag en een nacht. Aan de rand van het Boze Brombos nemen de kabouters afscheid van Dikke Reus.
"Kom gerust een keer op bezoek," zegt Dikke Reus.
"Doen we," zegt Jip.
Dan zwaaien ze en roepen: "Dag! De groetjes en bedankt!"
Dikke Reus wacht tot de kabouters verdwenen zijn in het Boze Brombos.
Daarna gaat hij naar huis.

"Waar kom jij vandaan?" vraagt de spin die aan de dakgoot hangt.
"Ik ben op reis geweest," zegt Dikke Reus.
Hij kijkt naar zijn mandje vol met schatten.
"En nu hoef ik nooit meer honger te lijden."
Hij maakt de hoge voordeur open en loopt zingend naar binnen. Hij voelt zich lang en gelukkig.'

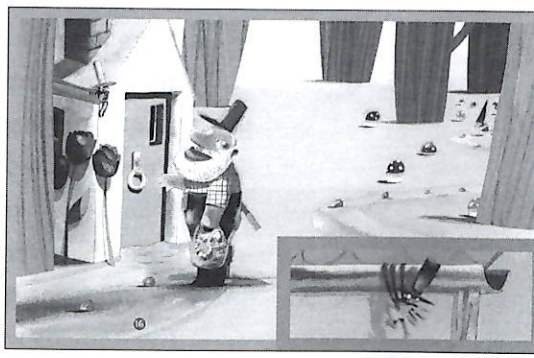

Het is even stil in de kamer.
Dan vraagt opa aan Jens:
'En, was het verhaal spannend genoeg?'
'Wel spannend genoeg,' antwoordt Jens.
'Maar niet lang genoeg.'
'Gelukkig,' lacht opa.
Opa lijkt zelf wel een beetje op een dikke reus, denkt Anouk.

Auteur: Mirjam Mous